

Sygn. akt III Ua 7/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka (spr.)
Sędziowie:	SSO Monika Obrębska SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekr. sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 czerwca 2015r. w O.

sprawy z odwołania A. Z. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 17 listopada 2014r. sygn. akt IV U 209/13

orzeka:

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lipca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił A. Z. (1) prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

A. Z. (1) złożył odwołanie od ww. decyzji, wskazując, że na skutek wypadku, wystąpił u niego uszczerbek na zdrowiu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 17 listopada 2014r. w sprawie IV U 209/13 zaskarżona decyzja ZUS została zmieniona i A. Z. (1) przyznano prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 22 czerwca 2012 r. w związku z ustaleniem 6% trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 czerwca 2012 roku, A. Z. (1), zatrudniony jako pracownik ochrony w R. w Biurze Terenowym Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Spółka z o.o., pełnił funkcje interwencyjne oraz prewencyjne razem z innym pracownikiem A. T.. Około godziny 11.00 otrzymali oni powiadomienie od dyżurnego (...) o wyświetlaniu się sygnału alarmowego w monitorowanym przez Agencję obiekcie w miejscowości C., przy ulicy (...). Obaj pracownicy udali się samochodem służbowym na miejsce i po zaparkowaniu auta w okolicy ogrodzenia, weszli na teren obiektu, przez bramę, używając do tego podręcznej drabinki, znajdującej się na tyle samochodu. Po wejściu rozdzielili się, aby sprawdzić obiekt i po stwierdzeniu, że nie ma żadnych śladów włamania, jak również innych śladów, które świadczyłyby o obecności innych osób, A. Z. (1) udał się do bramy, aby wrócić do samochodu. W trakcie przechodzenia po drabince, gdy A. Z. (1) znajdował się już na drugiej stronie, pośliznęła mu się noga, spadł na ziemię z drabinki, uderzając o bramę. Poczuł silny ból w okolicy kolana lewej nogi, więc odruchowo zaczął masować to miejsce. Po chwili wrócił A. T., który widząc poszkodowanego pytał co się stało. Uzyskał odpowiedź, że raczej wszystko powinno być dobrze. Wymienieni powiadomili dyżurnego o wynikach obserwacji i wrócili do bazy. Poszkodowany nadal odczuwał ból nogi, w związku z czym został przewieziony na Pogotowie w R., gdzie nie uzyskał pomocy. Zadzwoił do pracownika Agencji z prośbą o zmianę oraz powiadomił telefonicznie swojego przełożonego o zaistniałym wypadku. Następnie, żona A. Z. (1) zawiozła go na Oddział Ratunkowy Szpitala w M., gdzie wykonano zdjęcie rentgenowskie. Stwierdzono u A. Z. (2) złamanie kości kłykcia kolana lewego i założono mu opatrunek gipsowy. A. Z. (1) otrzymał również zwolnienie lekarskie na okres od dnia 22.06.2012 roku do dnia 30.07.2012 roku.

W dniu 15.04.2013r. w Oddziale ZUS w P. Inspektoracie w P. złożony został wniosek odwołującego A. Z. (1) o przyznanie jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu powstałego w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 22.06.2012r. ZUS nie kwestionował, iż zdarzenie z dnia 22.06.2012 roku było wypadkiem przy pracy. Zatem, w celu ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu, odwołujący A. Z. (1) skierowany został na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 14.05.2013r. nie stwierdził uszczerbku na zdrowiu. W dniu 18.06.2013r. odwołujący wniósł sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika do Komisji Lekarskiej ZUS. Komisja Lekarska ZUS II Oddział w W. nr (...), po analizie dokumentacji medycznej oraz badaniu ubezpieczonego, w swoim orzeczeniu z dnia 22.07.2013r. również nie ustaliła u odwołującego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 22.06.2012r.

Sąd dopuścił w niniejszej sprawie dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii na okoliczność ustalenia procentowego trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał odwołujący A. Z. (1), w wyniku wypadku z dnia 22.06.2012r. Po badaniu podmiotowym, przedmiotowym i na podstawie dokumentacji lekarskiej biegły rozpoznał u odwołującego dysfunkcję stawu kolanowego lewego, po przebyłym złamaniu kłykcia bocznego kości piszczelowej, wygojonym z obniżeniem powierzchni stawowej, z przebyłym częściowym uszkodzeniem więzadła pobocznego piszczelowego II stopnia. Biegły stwierdził u odwołującego A. Z. (1) trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 6%.

Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. w piśmie z dnia 16 grudnia 2013 roku, nie zgodził się z opinią biegłego sądowego i wnioskował o powołanie innego biegłego .

Sąd dopuścił dowód z opinii kolejnego biegłego z zakresu ortopedii, celem ustalenia procentowego trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał odwołujący A. Z. (1), w wyniku wypadku z dnia 22.06.2012 roku, z uwzględnieniem zastrzeżeń zawartych w piśmie Przewodniczącego Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. z dnia 16 grudnia 2013 roku.

Tym razem również, biegły rozpoznał u A. Z. (1) stan po złamaniu kłykcia bocznego kości piszczelowej lewej wygojony z obniżeniem powierzchni stawowej. Zgodnie z kolejną opinią biegłego z zakresu ortopedii, A. Z. (1) doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6%, w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 22.06.2012 r.

Z drugą opinią biegłego z zakresu ortopedii, Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. w piśmie z dnia 29 kwietnia 2014 roku, także się nie zgodził i ponownie wniósł o powołanie innego biegłego. Na skutek uwag i

zastrzeżeń organu rentowego, Sąd w dniu 23 maja 2014r. dopuścił dowód z opinii uzupełniających dotychczasowych biegłych z zakresu ortopedii, celem odniesienia się do zgłoszonych uwag i zastrzeżeń, a także celem wyraźnego wskazania przez każdego z nich, czy uszczerbek ma charakter trwały, czy też długotrwały. W opinii uzupełniającej, każdy z biegłych sprecyzował, że uszczerbek na zdrowiu A. Z. (1) ma charakter trwały. Nadto, każdy biegły podtrzymał swoją dotychczasową opinię w sprawie, argumentując to stanowisko.

W piśmie z dnia 24 września 2014 roku, Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. zawarł polemikę z argumentacją biegłych sądowych, przy czym żadnych wniosków dowodowych już nie zgłosił i pozostawił Sądowi rozstrzygnięcie w sprawie.

W świetle tak poczynionych ustaleń Sąd Rejonowy uwzględnił odwołanie zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Powyższy wniosek Sąd Rejonowy oparł na materiale dowodowym zgromadzonym w aktach niniejszej sprawy, w szczególności na opiniach biegłych lekarzy z zakresu ortopedii. Ustalenie bowiem wysokości uszczerbku na zdrowiu odwołującego wymagało wiadomości specjalnych. Opinie, jakie powstały na użytek tej sprawy, zdaniem Sądu Rejonowego, w pełni zasługują na uwzględnienie i są miarodajne, co do wysokości uszczerbku na zdrowiu odwołującego i charakteru tego uszczerbku. Na podkreślenie zasługuje fakt, że ostatecznie po opiniach uzupełniających biegłych sądowych z zakresu ortopedii, Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W., nie złożył żadnych dalej idących wniosków dowodowych. Tymczasem, osoby, które sporządziły opinie w niniejszej sprawie mają, zgodnie z treścią art. 278 k.p.c. wiadomości specjalne niezbędne do odpowiedzi na zadane przez Sąd pytania. Biegli są specjalistami z zakresu ortopedii, a zatem posiadają niezbędną wiedzę, aby dokonać ustaleń odnośnie urazów doznanych przez ubezpieczonego. Opinie te są pełne i kompleksowe, opisują badanie przedmiotowe i ujmują dane pozwalające ocenić dysfunkcje uszkodzonej części ciała, co w konsekwencji prowadzi do określenia procentowego uszczerbku na zdrowiu w świetle obowiązujących wyznaczników zawartych w Rozporządzeniu (...) z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U.2002.234.1974). Podczas ich sporządzania biegli oparli się na pełnym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, w tym także na dokumentacji lekarskiej składanej przez odwołującego, na okoliczność jego dolegliwości. Ponadto, treść przedmiotowych opinii nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, a wnioski wyciągnięte przez biegłych nie pozostawiają w ocenie Sądu wątpliwości, że odwołującemu powinno przysługiwać uprawnienie do jednorazowego odszkodowania w takiej wysokości jak określili to biegli.

Wskazać nadto należy, że tutejszy Sąd, mając na względzie treść opinii biegłych, o których mowa wyżej, nie mógłby wydać orzeczenia sprzecznego z wnioskami zawartymi w tychże opiniach. Jak podał bowiem Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 października 2006 roku (sygn. akt: I CSK 166/06) „Z przyjmowanej powszechnie zasady, iż sąd jest najwyższym biegłym, nie można wyprowadzać wniosku, że może biegłego zastępować, a to oznacza, że jeżeli do poczynienia ustalenia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy potrzebne są wiadomości specjalne, sąd nie może dokonywać ich sam, nawet gdyby miał w tej dziedzinie odpowiednie kwalifikacje merytoryczne....”.

Od powyższego wyroku **apelację złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych**. Orzeczeniu zarzucił: naruszenie przepisów prawa materialnego tj. przepisu art. 11 ust.1 ustawy z dnia 30.10.20102r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr199,poz.1673) poprzez uznanie, że w wyniku wypadku przy pracy odwołujący się doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6% oraz przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 233 § 1 k.p.c.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i powołanie innego biegłego z zakresu ortopedii.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy w pełni aprobuje stanowisko Sądu Rejonowego, wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W ocenie Sądu II instancji, Sąd Rejonowy dokonał właściwych ustaleń faktycznych w sprawie i przeprowadził właściwą ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przy uwzględnieniu zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, które to ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

Nie można zatem podzielić zarzutu obrazy art. 233 § 1 k.p.c., określającego Sądowi granice swobody oceny dowodów. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem art. 233 § 1 k.p.c. zawiera przede wszystkim nakaz - nie doznający wyjątku - aby wyrażona ocena w aspekcie wiarygodności dokonana była na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału w sprawie oraz uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2002 r., IV CKN 1256/00, LEX nr 80267; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2000 r., III CKN 562/98 528132; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2002 r., II CKN 691/99, LEX nr 54339, Prok. i Pr.-wkł. 2003/4/37). Takiemu obowiązкови Sąd Rejonowy sprostał, wskazując w sporządzonym uzasadnieniu, na jakich dowodach się oparł i dlaczego.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji - dzieląc konkluzję opinii biegłych - miał na względzie te wszystkie wypracowane w orzecznictwie sądowym kryteria oceny tego dowodu, które przemawiają za przyjęciem ich miarodajności. Powołani w sprawie biegli lekarze sądowi z zakresu ortopedii dysponowali bowiem wiadomościami specjalistycznymi, niezbędnymi do stwierdzenia okoliczności mających istotne znaczenie dla sprawy. Wydanie opinii poprzedzone zostało analizą dokumentacji medycznej wnioskodawcy oraz przeprowadzonym z nim wywiadem i badaniem przedmiotowym. W treści opinii biegli w sposób wyczerpujący ustosunkowali się do rozpoznanych u wnioskodawcy schorzeń oraz ocenili ich wpływ na uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem zaistniałym w dniu 22.06.2012r.

Nadto, w ocenie Sądu Okręgowego, wydane opinie na których Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie zawierają fachowe, przekonujące uzasadnienie przyjętych przez biegłych stanowisk, które jednoznacznie kwalifikują wnioskodawcę jako osobę, która doznała długotrwałego, stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy w wysokości 6%. Należy zauważyć, że takie wnioski wynikają z jednoznacznej opinii aż dwóch biegłych z zakresu ortopedii.

Należy podkreślić, że ocena wartości opinii obu biegłych w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji nie nasuwają wątpliwości co do prawidłowości ich sporządzenia. Opinie te zostały wydane przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, po uprzednim zapoznaniu się z jego dokumentacją medyczną oraz po jego przebadaniu. Wnioski wyprowadzone z tych opinii są jasne, logiczne i należycie umotywowane. Tok rozumowania biegłych został klarownie przedstawiony, z powołaniem na konkretne okoliczności sprawy, a ocena stanu zdrowia wnioskodawcy dokonana przez biegłych odnosiła się do czynników medycznych oraz zawodowych, określonych w art. 11 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2010r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Wobec powyższego podniesione w apelacji zarzuty nie są zasadne i nie ma konieczności dopuszczania dowodu z opinii kolejnego biegłego, o co wnosi apelujący. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku wielokrotnie potwierdzanym w judykaturze, że samo niezadowolenie strony z opinii która nie odpowiada jej oczekiwaniom nie jest podstawą do przeprowadzania kolejnych opinii przez biegłych, potrzeba przeprowadzenia kolejnego dowodu opinii biegłego powinna być uwarunkowana okolicznościami sprawy (nowym materiałem dowodowym lub nowymi okolicznościami co do których biegły miałby się wypowiedzieć) a nie wyłącznie niezadowoleniem strony z treści opinii. Celem opinii biegłych jest wyjaśnienie spornych okoliczności wymagających wiedzy specjalistycznej a nie wydanie opinii przychyłnej dla strony licząc na jej zadowolenie (por. orzeczenie SA szczecin 15.01.2013r. III AUa 651/12 oraz SA Rzeszów z 24.01.2013r III AUa 1046/12).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.